

Luxembourg, 10. mai 2011

PRESSEMELDING 3/2011

Dom i forente saker E-4/10, E-6/10 og E-7/10 *Fyrstedømmet Liechtenstein, Reassur Aktiengesellschaft og Swisscom Re Aktiengesellschaft mot EFTAs overvåkingsorgan*

SÆRREGLER FOR BESKATNING AV KONSERNINTERNE (CAPTIVE) FORSIKRINGSSELSKAPER I LIECHTENSTEN UTGJØR ULOVLIG STATSSTØTTE UFORENLIG MED EØS-AVTALEN

I dom avsagt i dag opprettholdt EFTA-domstolen et vedtak fattet av EFTAs overvåkingsorgan (ESA) 24. mars 2010 hvor det ble lagt til grunn at beskatningen av konserninterne (*captive*) forsikringsselskaper i Liechtenstein utgjorde ulovlig statsstøtte uforenlig med EØS-avtalen. Domstolen fant også at ESAs rettsanvendelse ikke var uriktig når det påla tilbakeføring av statsstøtten oppnådd gjennom skattefordelene fra 6. november 2001 til 31. desember 2009.

Under skattereglene som ESA vurderte i vedtaket, betalte konserninterne forsikringsselskaper en kapitalanskatt på 0,1% av sin egen kapital, istedenfor den normale kapitalanskatten på 0,2%. For selskapskapital som oversteg 50 millioner CHF ble skattesatsen videre redusert til 0,075%, og for kapital over 100 millioner CHF ble den ytterligere redusert til 0,05%. I tillegg til å betale lavere kapitalanskatt, var konserninterne forsikringsselskaper også unntatt fra plikten til å betale utbytteskatt. Videre ble konserninterne forsikringsselskaper etter liechtensteinske skatteregler ikke ansett for å utøve økonomisk virksomhet. Følgelig ble slike selskaper ikke underlagt plikt til å betale inntektsskatt. Fyrstedømmet Liechtenstein anla sak for EFTA-domstolen med påstand om at vedtaket måtte kjennes ugyldig. Senere anla også Reassur Aktiengesellschaft og Swisscom Re, begge konserninterne forsikringsselskaper registrert i Liechtenstein, slike søksmål.

I dommen fant EFTA-domstolen at konserninterne forsikringsselskaper i alle fall til en viss grad utøvde "økonomisk virksomhet", og at de derfor måtte anses som "foretak" i relasjon til EØS-avtalen artikkel 61 nr. 1. Domstolen kom også til at tiltakene oppfylte selektivitetskriteriet som følger av EØS-avtalen artikkel 61 nr. 1, idet bare konserninterne forsikringsselskaper ble tilgodesett gjennom skattereglene. Etter domstolens syn har det ikke blitt godtgjort at denne selektive fordel kan rettferdiggjøres ut fra logikken i det liechtensteinske skattesystem. Tiltakene hadde uttrykkelig blitt vedtatt av de nasjonale myndigheter for å gjøre det attraktivt for særskilte virksomheter å etablere seg i Liechtenstein, og bedre deres konkurransevne. EFTA-domstolen fant også at den aktuelle statsstøtten var egnet til å påvirke samhandelen mellom EFTA-statene og til å vri konkurransen, og forkastet videre saksøkernes subsidiære anførsel om at de aktuelle tiltakene uansett måtte anses som eksisterende statsstøtte.

I relasjon til spørsmålet om tilbakeføring hadde Reassur and Swisscom anført at de hadde berettigede forventninger om at de aktuelle skattereglene ikke utgjorde statsstøtte etter EØS-avtalen artikkel 61 nr. 1, og at dette stengte for tilbakeføring av statsstøtten. I vedtaket hadde ESA inntatt det syn at selv om mottakerne skulle ha hatt berettigede forventninger, måtte disse i alle fall ha bortfalt 6. november 2001, da Kommisjonen offentliggjorde sin avgjørelse om å åpne

en formell undersøkelsesprosedyre vedrørende skatteregler gjeldende for konserninterne forsikringsselskaper på Åland.

EFTA-domstolen forkastet saksøkernes anførsler, og uttalte at i lys av at ESAs håndheving av reglene om statsstøtte er av tvingende karakter, kan foretak som har mottatt støtte i prinsippet ikke ha berettigede forventninger om at støtten var lovlig, med mindre den ble iverksatt i samsvar med de relevante saksbehandlingsregler. Domstolen uttalte videre at en aktsom næringsdrivende normalt selv bør være i stand til å avgjøre om de aktuelle saksbehandlingsregler var blitt fulgt. Særlig hvor ny støtte har blitt iverksatt uten den nødvendige melding til ESA, kan en støttemottaker som hovedregel ikke ha berettigede forventninger om at støtten var lovlig.

EFTA-domstolen fant at offentliggjøringen den 6. november 2001 av Kommisjonens beslutning 11. juli 2001 om å åpne en formell undersøkelsesprosedyre vedrørende skattereglene gjeldende til fordel for konserninterne forsikringsselskaper på Åland, varslet potensielle mottakere i EØS-statene av lignende støtte om risikoen forbundet med statsstøtte gitt i strid med EØS-avtalen artikkel 61 nr. 1, og at tilbakeføring kunne bli pålagt. Etter publiseringen var det klart at det forelå en usikker situasjon med hensyn til lovligheten av tiltaket. Mottakere hadde blitt gjort kjent med muligheten for at støtten kunne bli ansett å være uforenlig med EØS-avtalen artikkel 61 nr. 1, og at tilbakeføring kunne bli pålagt.

EFTA-domstolen forkastet også saksøkernes anførsler om at ESA hadde brutt prinsippene om forutberegnelighet, likebehandling og homogenitet, og at ESAs vedtak var mangelfullt begrunnet.

Dommen er tilgjengelig i fulltekst på Internett, se www.eftacourt.int.

Denne pressemeldingen er ikke et offisielt dokument. Vennligst merk at EFTA-domstolen ikke kan kommentere saken.